

4940

B2825

№ 2.

ingoli.

10 kop.

1906.

Tallinnas.

N. Sement'i Kuluga.

„Naer ja lõbu”

piltidega ilustatud naljade kogu.

Üksiku numbri hind 10 kop.

Kuulutuste hind „Naer ja lõbu”

lõpul 10 kop., keskel lehekülgedel 20 kop. ja kaane sisemistel külgedel 15 kop. nonpareille-rida.

Kirjasaatjaid ja kaastöölisi,

kes soovivad oma kirjatuksi „Naer ja lõbu” lehekülgedele mahutada, võtab vastu väljaandja ainult argipäevadel kell 6—8 õhtu Vaksali promenaadil nr. 18, kort. 10, A. Frang.

Kõik väljaandja nime peale saadetud kirjatükid ja joonistused, ilma tingimiste ülestähendamisteta, loetakse maksuta saadetusteks.

Mitte vastuvõetud käsikirjad ja joonistused hoitakse üks kuu alal ja hävitakse ära, kui omanikud neid selle aja jooksul mitte ära viinud ei ole.

Väljaandja ei ole mitte kohustatud vastuvõtmata käsikirjasi ja joonistusi omanikkutele tagasi saatma.

„Naer ja lõbu”

on igast raamatukauplusest saada.

Naer ja lõbu

Piltidega ilustatud naljade kogu

Nr. 2.

1906. a.

Kuigi küll läbi mõtmeangu, aga siiski
näen ma teid, auustatud lugejad!

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

53 293

Uuema aja teenijad.

Raudtee jaama peal.

Jaama peal sei awad hulk maamehi, sõidu peale ennaft walmistades.

Antakse esimene kell ja jaama ülem annab märku sõidu peale minna.

— Olge head, härrad, astuge wagunitesse!

Maamehed seisawad veel liikumata paigal

Antakse teine kell ja jälle palub jaamaülem:

Olge head, härrad, astuge wagunitesse!

— Mihkel, kästakse wagunitesse minna.

— Ega see meie ööldud, see ööldi härradele!

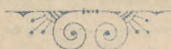
Antakse kolmas kell. Jaamaülem astub nende juurde ja küüb:

— Kas teie sõidate?

— Muudugi sõidame, kuhu meiegi jääme.

— Mis teie kuratid siis veel wahite, et wagonisse ei lähe? Ruttu kuratid!

— Kuulsiid Juhan, nüüd alles ööldi meie

— See korsett on teile kitsas, peate jälle uus ostma!

— Iseneesestki mõista! Teie teate ju, et ma nüüd mehel olen.

Kuuwalgel ööl.

(Koguni wõimata juhtumine)

Õrna, kahwatanud walgust maa peale saates, libises kuu taewa jermal kiirusega, nagu oleks ta musta, ahwardawate pilwede eest põgenenud; ta kihutas nende keskel kui hirw, kes koerakarja eest enast peasta püüab. Tuulest aetud pilwed keerlesiwad ja kogusiwad ifta enam ja enam asjata põgeneja kuu ümber kottu, kuni wiimaks nendest hiiglasuur hundi tuju sündis, kes waest põgenejat hirwe-tuud, oma määratumate lõugade wahel wõttis ja . . . ära neelas. Sureja kuu wiimased kiired walgustasiwad weel kord maad, ja kõik jäi pimedaks ja toledaks.

Kiisugusel ööl seisis merelalda peal sirge noormees. Ta näust paistis sügaw erutus ja ta filmid wiibisiwad laenetalwal merepinnal . . .

Nooremehe nimi oli Paul.

Korraga tõusis mahu, ja tuule hulumine kostis kui kwi mörigamine, kellele ettewaatamata teekäija kogemata jaba peale astunud.

Hunifusse litsunud kaljurahnude fogu kalda peal, pais-
tis kui inimese purustatud südame waremed wälja: ühe nii-
suguse kaljuringu peale istus Paul. Tema filmad pildusi-
wad murelikusi, walgusfarnatseid pilkusi nii suure jõuga, et
ümbruses walitsewa pimeduse peale waatamata, neid terme
wersta tagant näha wõis. Nooremehe pehmete, tenasti
üleskeeratud munitide üle lehmis naeratus; aga see naeratus
oli nii rõõmuta, et jeda ennemalt tramplifuts näumoonuta-
miseks wõis lugeda.

— Oh saatus saatus! — tuli üle sirge nooremehe
huulte kohi,ewa ja keerlewa ajamühisemise farnane jofin: —
sa meeleu ja halastamata saatus! Sind tarwis palawiku
färgi sisje ajada ja hullumajasse heita! Kui halastamataki
tõutafid sa mind esimehe armastuse õnnetipult fägawasse
meeleäraheimise kuristikku, mis kolealt ennast minu ees ae-
gutab! Weel eila õhtu alles, kell pool üheksa ajal, hingas
ta peakene minu rinna najal; õnnestawast joowastusest eru-
tatud, ja kõigest lehaft wärides, — kui homikune kastefilk
lõhnama roosidie küljes, nii rippus ta minu kaela ümber.
. . . Ööpikud laulsiwad — ja meie südamed hõiskasiwad
ühes ööpikudega armastusele ülendawat ja nõidusliku kiituse
laulu . . . Oh Julie!!!. Ta waitis ja jäi mõttetesje.

„Selles wiimases jumalagajätmise kirjas awaldas ta
minule hirmust saladust, — et ta mitte tüttarlaps, waid
meesterahwas on, ja et sellepärast ei wõi ta ialgi minu
omaks saada!

Julie, minu Julie on meesterahwas! . . See juhtu-
mine põletab mind kui kõrwetam trooska päifene, fuiwatab
werd mu soontes kui lämmasiam Sahara kõrbe palaw tuul;
ainult meri . . . lai põhjata meri wõib mu sees jeda kui-
mawat leeki kustutada, teda weega üleujutades lämmitada
. . . Ma loen weel ferd selle kirja läbi, ja fiis, — meri,
wõtta mi d!!! Kiri mida Paul, pilmede taha peidetud kuu
nõrgal walgujel luges, oli järgmise füsuga: „Minu armsam!
Jäe Jumalaga, jäe Jumalaga igawestil! Armuta paneb
iaatus meie peale raske proowi. Tädi, kes minule juba
lapsepõlwesti isa ja ema aset täitis, lahus täna ööjel fiit
kurjast mailmasti paremasse ilma. Lahkudes awaldas ta
minule saladust, — et mina mitte tüttarlaps, waid meeste-
rahwas olen, ja sellejärele minu nimi mitte Julie, waid
Julius on. Ta tahtis mind meesterahwaste paha kombete
eest teda ta kõigest südamesti wihkas, — hoida, ja kui ma
alles imewa rinnalapsena tema hoollealla sain, hakkas ta
mind kui tulewat naisterahwast kaswatama ja ehtima:

— „Jäe Jumalaga! Jumal kaitsegu sind! . . Oh,
kui hea oleks olnud, kui . . .

Kaks madu ja nende taltsutaja.

"Aga oh häda! see on mõimata . . . seda ei saa juhtuma . . . Ei ialgi ei ialgi! . . .

"Ara heida meelt! Ole mees, kelleks õnnetusjaks ka mina jain, mina,

sinu endine

Dulie."

Fin de Siècle.

(Unenäud.)

Ma uinusin magama eile õhtu ja ärkasin üles kahekümnnendamal aastasaja lõpul. Inimesed oliwad kõik needsamased; aga sellesama keele peal rääkisiwad nad teistsugused kõned.

* * *

Minu teed takistas määratu suur rahwahulk. Waimustatud hüüded täitsiwad õhku. Inimesed jooksiwad edasi, komistades ja ühteteist mahatõugates. Need, kellel korda läks rongi etteotsa tungida, katsiwad uulitsat tekkidega ja kangastega. Kenad naesterahwad puistasiwad tee peale lillesi. Laulikud helistasiwad kandleid. Kõnemehed rääkisiwad waimustusega omale rindu tagudes, ja pidustuse sünnitaja häid omadusi kõrgeks kiites.

Jga wastutuleja seisatas, et temale terwitust saata, wõi lahke naeratusega wasta wõtta, mis juures nad alandliku auupakumisega omad pead kummardasiwad. Tema auuks plaksutasiwad käsa kõik wanad, noored ja lapsed. Tema ümber kogusiwad meelitajad, — sõrdesiwad teda taewa, päikese, soojuse ja walgusega.

Aga tema pidustuse sünnitaja, — ta seisis uhkelt ülestõstetud peaga auuwankris. Julge, rahuliku ja iseteadwa pilguga waatas ta oma ette, kõiki seda kiitust ja auu, kui omandust, kui midagi tarwilikku asja wastu wõttes.

Ma peatasin ühte jooksjat ja küsisin:

— Mis tegi see inimene? Peastis ta isamaad hädahust? Tegi ta oma kodulinna heaks midagi kasulikku? Tegi ta suure leiduse teaduse põllul? . .

— Ei, see inimene . . . warastas miljonisi.

* * *

Ma tahtsin õigust ja läksin kohtu saali, Seal oli niisama palju rahwast. Kõik waatasiwad põlguse ja jalestusega ühe wäikese, näutu inimese peale, kes süipinkis istus. Temal ei olnud adwokati, — keegi ei tahtnud teda kaitseda. See kohtuasi oli lootuseta. Teda süüdistadi niisamasuguse põlgusega. Sõnagi ei wõinud ta oma kaitsemiseks ütelda. Kohtuotsus oli hirmus wali.

— Missugust jäledat ülekohut on see inimene teinud? — küsisin ma oma naabri käest.

— Oh, ärge küsige! — wastas see nägu kortsutades, — mõtelge, ta warastas . . . wiis kopikat.

* * *

Waata Miku, kui ruttu niisugune kena neiu ennast roosi-
õieks wõib muuta.

— Hei, kullake! — hüüdsin ma oma teendert, —
mispärast ei ole sa minu saapaid ära puhastanud? Sil-
mapilk puhasta!

— Ma palun teid kannatada, mul ei ole aega: ma
luuletan!

— Lubage, et ma teie saapaid puhastan! — pa-
lus mind kuiwetanud ja kahwatanud näuga inimene. —
Uskuge, ma ei tee seda sugugi pahemine, kui teie oma
teender. Ja teie annate mulle kõigest wiis kopikat selle
eest . . .

— Kas teie tõeste nii suures puuduses olete?

— Jah, ma olen ju luuletaja! . . .

* * *

Rewolwrepauk, mis kõrwalolewast numbrist kostis,
sundis meid ust sisse lööma ja numbrisse jooksmas, kas
see hirmus õnnetus juhtus.

Meie ees laamas purustatud peaga inimese surnukeha; kramplikult kokkupigistatud käes oli temal rewolwer.

Laua peal seisis sedel: „Mina surman ennast õnetu armastuse pärast.“

— Waene noormees! . . . hüüdsin mina, — tema armastas lootusetat, ja naisterahwas, keda tema armastas, ei tahtnud tema omaks saada!

— Oh, ei! wastas naeratades numbri teener, — teie ei saanud temast õieti aru: tema wõttis armastuse pärast naese, ja alles eile oliwad tema pulmad . . .

* * *

Wanaraamatukauplusesse tuli kena walkja juustega noor naesterahwas.

— Andke minule seaduse raamat, kus sees räägitakse abielu lahutamisest.

Waluhoo käis mul läbi südame.

— Mu proua! . . . teie olete nii noor ja olete juba õnnetumat abielu tunda saanud? . . .

— Oh, ei! — wastas ta naeratades, — ma alles lähen mehele ja homme on minu pulmad.

* * *

Uulitsa peal tuli minule kurat wasta;

— Wõite pattu teha nii palju kui soowite! — hüüdis ta lustilikult, — põrgusse enam ei saa!

— Mispärast?

— Inimesi enam põrgusse ei lasta: nad õpetawad kuratitele, — kurat teab mis!

* * *

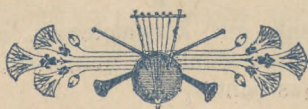
Uulitsa pori sees laamas Hamlet katkimurtud käte ja jalgadega.

— Kes on teid nii purustanud, prints? — küsisin mina.

— Mina mängisin natukese aja eest näitekunsti armastajat! — wastas ta walusa hoigamisega.

* * *

Ma uinusin magama eile ja ärkasin täna. Kõik see oli ainult unenägu, — katkestatud ja ühendusesideta unenägu.

- Kas teie võite minule maalimise juures eeskujuks olla?
- Jah! . . .
- Palju teie võtate selle eest?
- 20 rubla tundis.
- Hea meelega . . .
- Hea meelega on kallim. — Hea meelega tuleb rublat 100.

„Lõikas kupongi ära.“

Teise klassi wagnis räägiwad kaks rahameest rahapaberite väärtusest kurssi järele. Kõnelejate jutt puutus viimaks gaasfabriku aktiisjasi.

— Kui kõrge hinna all on N. gaasifabriku aktiisjad? — küsib üks kõneleja teiselt.

Sell silmapilgul astub wagnisise palju kõhuga härra, kes enne seda puhwetis kõhu kõwasti täis söönud ja lasseb ennast raskesti täie hooga pehme istme peale. Ühes sellega kostab lahtlane põrisew hää.

— Edesti, ma ei tea mitte ütelda, — wastab esimene rahamees teise küsimise peale, — aga küsige seda härrat, nemad lõikawad praegu „kupongi ära!“

Kuidas meie üksteisest lahkusime.

(Järg.)

— Teil on digus — wastas Hilda punastades. — Mufutage ruttu ja kaduge . . .
Wiis korda mufutasin ma teda suure isuga, otse wasta punaseid huulefid.

Teie arwate wist, et nüüd kõik on? . . . kas mäletate, kui meie paadiga sõudsimine . . . kuus musu . . .

Pahaselt ulatas ta minule oma huuled.

Ma astusin lähemale, wõisin tema käest linni ja lugesin temale wõlgnewad musud otse huulte peale.

— Ka see ei ole veel kõik . . . Kas mäletad? . . . wõi . . . wabandage — kas mäletate, kui meie metsas seeni lorjasime? . . .

Hilda punastas ja sõnalausumata seadis huuled musule.

Ma tundsin, kuidas ta käsi õrnalt minu oma wajutas.

— Ka see ei ole veel kõik . . . Aga lusthoones? . . .

Jälle musud.

— Aga wõderastetoas? . . . Aga sõõmatoas? . . . Aga teie oma toas . . . Musud järgnesiwad musudele, kuni ma wiimaks ei lausunud: noh, nüüd on wist kõik! . . .

— Aga woorimehega sõites? — tületas Hilda ise, juba naerdes minule meelde.

Ja jälle musud.

— Noh, nüüd on ometigi kõik, ütlesin ma wiimase musu järele, nüüd wõin ma rahulikult kodu minna . . .

Sumalaga Hildakene! — wabandage — neiu Hilda . . . Sumalaga, kuni hommiseni!

— Homme toote minule minu päewapildi, ja mina . . . mina annan teile siis teie musud tagasi.

— Kuidas nii?! — inestasin mina oma lord. Teie olete minu käest lugemata palju mususid saanud . . . ma mufutasin teid lõpmata palju ja igapäew . . .

— Niisama lõpmata palju jaad ja neid ta minu käest igapäew tagasi . . . Tule aga homme, — tänan wõid minna.

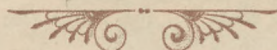
— Ruhugi'le ei lähe ma, Hildakene, tibusene, tuwifene . . . musuta mind kohe . . . musuta kõwasti, palawalt, nagu mina find siis mufutasin! . . .

Ma tombasin teda omale rinnale. Ja Hildakene hakkas wõlga tasuma.

Homme tulin ma jälle, ülehomme jälle . . .

Tänase põewanigi ei ole meie veel tasa. Tänase põewanigi ei ole ta jõudnud minule minu mususid tagasi anda, wacatamata selle peale, et ta küll mind igapäew mufutab arwamata lordasi, lõpmata palju . . . See on ainufene talistus, mis meid siub, mis meid keelab üksteisest lahutada Aga meie lahkusime, tõeste lahkusime.

Grahw Bengatola.

Pagana mees see Peterson! — Eile õhtul pummeldasime seltsis, aga nüüd, kurat teab kuhu ma olen juhtunud.

Mõtteküllud.

Käsi on riistapuu, mille abil palju kasulikkusi talitusti toimetatakse; tema abil võetakse altkäe salamaksusi, laenatakse raha, tõmmatakse sisse (muidugi väärtasju), püütakse kärbsed, kirjutakse weksleid ja antakse... üle kõrwade.

Rida on luulewõimu mõedupulk, mida ainult ajalehe toimetajad tarwitavad.

Kiiker on riistapuu, mis meile taewatähed ligi tõmbab. Lõbukohtade peal võib tema aset paks rahakott veel paremini täita, mis kõik tähed nii ligidale tõmbab, et waataja ja tähed wahel kõige vähemgi wahe kaub.

Inimese mõistus on kummipall, millega himud mängivad. Mõne himu osawa löögi all lendab ta tihti väga ja väga, kõrgele, aga enamiste läheb lõhki, ja mängijatest unustatud wedeleb ta prügi sees, kuni teda prügikorjajaurm ära ei korista.

Naesterahwa keel on wesiwesi, mida tühjaajawiitmise jõgi ringi ajab, ja mis keelepeksmise tangu jahwatab.

— Kas ma tohin teid preili ühe waltsi peale paluda?
 — Teiega mu härra, olen ma walmis jäädawaltki paari
 jääma

Sõit Dihwolifini.

Reegi ristas armeenlane, kes enne raudtee peal sõitnud ei ole, ostab omale esimese klassi kupé piloti kuni Dihwolifini Wagunisise astudes küsib ta konduktori käest:

— Konduktör, konduktör! — nõitama, kas sin ükfinda mõima õstuma?

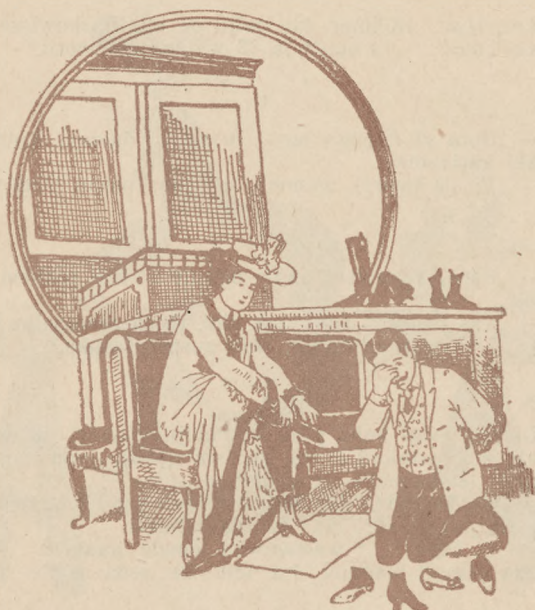
Konduktor näitab. Armeenlane astub sisse ja paneb oma järele uffe lukku.

Rong liigub. Armenlast tülitab alaline uffe kääraa lõgin. Uffe taga asub terve rida järke ootajaid reisijaid. Wiimaks kutsutakse konduktor ja see teeb uffe lahti.

— Kuulge, kas teie kauaks mõtlete siia istuma jääda?

— Kõni Dihwolõssinõi, mõinu sõda! . . .

— ?

Ostja. Waadake siit... siit on kitsas...

Poesell. Heameelega waataksin, aga wabandage, ma ei tohi!...

Ostja. Mikspärast teie ei tohi?

Poesell. Mina olen naesemees!...

Ämbli f.

Waata, waata neiu Kata,
 Ämbli f ronib õla peal! —
 „Uih! Kus kohal? Palun wõta!...
 Midagi ei näe ma seal.“ —
 „Ah, ta kadus krae taha,
 Jakk pead wõtma ruttu maha!...
 Waata nii — küll nüüd ma teda
 Warsti leian — aga häda!...
 Juba kadus!... Ah kui paha...
 Pole teha muud kui et
 Tarwis wõtta, — siis wõib näha, —
 Ruttu maha ka forset!...

Reisija: „Kellner, kui palju on siit Harkowisse?“

Kellner: „14 suurt ja 22 väikest puhwetit.“

* * *

— „Oota sa nurjatu laps, ma sind õpetan, kuidas riideid lõhki käristada!“

— „Ei ole tarwis, mamma, ma juba oskan isegi.“

* * *

— „Papa, kaupmees andis minule 10 kop. rohkem tagasi, kui õigus.“

— „Kas tõesti? Noh, hea küll, et sa seda minu eest ei salanud... Jäta seda omale, sinu aususe tasuks.“

* * *

Kusagil joogi koha peal, kās palju inimesi joowad, arwas keegi nokkastanud herra, et teda naabri laua taga istujatest keegi lambapeaks oli sõimanud.

— „Mu herrad! Kes teitest nimetas mind lambapeaks?“ küsis ta kurjalt, naabri laua juurde astudes.

— „Ei keegi!...“ wastasiwad temale naabrid. „Meie ei oleks seda sugugi teadnud, kui teie ise seda meile ei oleks ütelnud!“

* * *

— „See siin on minu wanem poeg, aga see on noorem poeg.“

— „Aga kus on teie keskmine poeg?“

— „Keskmine?... Keskmist meil veel ei ole olnud!“

* * *

Kolmanda klassi wagunisse astub isand: „Wuih, missugune jätkus! Kolm rubla annaksin sellele, kes minule seda siga näitab, kes siin nii hirmsasti õhku rikub?..“

Piletita juut sirutab pingi alt käe välja. „Lubama minule kuus rubel: — see olema mina wennaga.“

* * *

— „Tere, proua Rõigus! Kuidas käsi käib? Kas teie ämmaemanda amet ka palju sisse toob?“

— „Ah, mis ta toob, ei maksa rääkidagi! Abitahtjaid on palju, aga kõik on waesed, ja sellepärast sünnitawad lapsi enamiste raamatu peale.“

* * *

— „Kuidas meeldib sinule Mihelsoni noor abikaasa?“

— „Ei wõi midagi ütelda: ma olen teda alati ainult joobnud olekus näinud.“

— „Kuule, see on ju häbemata laimatus! Kas ta tõesti joob?“

— „Ega mitte tema, waid mina!“

* * *

Uus leidis, mis kasulik majapidamises ja ühes sellega ka lõbusaks ajawiiteks teenijatele on.

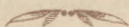
— „Kas usud, ametiwend, minu tegewuse põllul juhtus kord niisugune juhtumine: ühte käimapeal olewat naisterahvast ehmatas hiir ja selle järeldusel sünnitas ta ilmale loomuwastalise eluka — eht hiire.

— „Oli suu õnn, et teda ninasarwik wõi elewant ei ehmatanud, — oleks raske mahasaamine olnud.“

* * *

— „Kui aega on, astu ka minu juurde sisse. Ma tutwustan sind oma naesega. Wälimuse järele otsustades ei wõi teda küll mitte iluduseks nimetada, aga selle eest ei leia ma küllalt sõnu tema seestpidiste omaduste kiitmiseks.

— „Hm! Sa peaksid teda siis pahempidi keerama.“

Tantsu pidul.

Saksa preili juurde astub noor koolipois: „Lubage teid' neiu, ühe polka peale paluda?“

Preili (nina krimpsutades): Ma ei wõi ju mitte lapsega tantsida!“

— „Wabandage, ma ei teadnud, et teie raskejalgne olete,“ wastas koolipoiss pilkawa naeratusega.

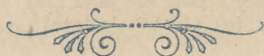

Tohter ja hulgus.

eil päiwil juhtus see,
Et julges hullustuses
Ja wiina uimastuses,
Üks hulgus tungis majasse.
Ta ise nurka puged,
Ja ukkel kaarti luges:
„Siin kortlis tohter elab,
Kes hambaid uuest paneb.“

Ta argfelt kella helistab
Ja alandlikult kummardab,
Kui näeb wiimaks lahtist uft
Ja läwel seisima neiuft. —
„Oh palun tuhat wabandust, —
Nii lausus ta: — paar pütsa wanadest
Eht tohtri härä lubawad;
Mu musta, paljast kintsukeft. —
— Te näete närud katawad
Oh aidaft mind paljakeft!“
Mu neiu kergelt punastas
Ja kohmetades wiiwitas.
Siis wiimaks argfelt kostis ta:
— „Ei wõi sinb hädaft aidata!
Ei tohtril pütsa olegi,
Neid pole tema kannudgi . . !“
Siin hulgus häftist' wihastas
Ja julgelt ette ajas rind,
Ja neiu jäla fofistas: —
„Kas tõeste lolliks peate mind? . . .
Kas tohter ka eht hulgus on.
Eht midagi weel hullem.
Kui wastu wõtab pütsata? — pardon,
See oleks taga parem!“ —
— „Oh ei, kuid siiski kullapai,
Ei julle pütsa anda wõi!“ —
— „Mispärast?
Ma ise waatma tulen!“ . . .
— „Seepärast,
Et mina tohter olen!“

Ärge rutake nii, neiu, warsti läheb wagun tasem!

Mõttekillud.

Ülestigne küllus on ülespaistetanud tarvidus.

Ruifikas on mõjuw tõendus.

Wana-raamatutauplus on ärapõlatud firjanduse jur-nuaed.

Amm on kasulik imetaja elajas

Meelitus on toit, mis paha walmistamise peale waa-tamata, täie kõhule enam maitseb, kui näljatsese.

Kortsud on waud, mis elusahaga inimeste nägude peale kuintud.

Mees on tütarlapse mõte-kujutus.

Wooruslik süütaus on omadus, millest naesterahwad ilma jäetud on.

Kõikw meel on paha omadus, mida naisterahwad meeldima meesterahwa juures ei sallii.

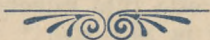
Tühjus on . . . waata ringi.

Kena naisterahwa jalad on teerajad, mis paradiisi wiiwad.

Osawus on kasulik wigade tagajärg.

Eesfel on inimene, keda selle nimega austakse.

Joobnnd olek on . . . kui inimene pea ringikäimist oma jalgade sees tunneb.

— „Saara lubama, et minu sinul omi tark poiga Joosef
võtustama.“

— „Ai wei, mis tema siis tarka tegema?“

— „Tema olema enast jubi kolmi kordi pangarottluse
nimetama.“

Õnnetu pärandaja.

Isand Nõges käis oma numbris, mille eest ta juba
mitu kuld ääri raha võlgnes, edasi-tagasi, näris nälja ja
külma pärast oma sõrmeküüsi ja mõtles, kuidas paremini
oleks oma elu lõpetada. Häkitselt jookseb numbrisse tema
õige suurem võlauskuja:

— „Kas tahate raha?“

— „Ma palun, ärge pilgake!“

— „Siin on värske 10,000 rubla peale, — sada
protsenti aastas, — kirjutage oma nimi alla!“

— „Rust ilmus teile nii suur usaldus minu vastu?“

— „Teie olete oma rikka vanatädi varanduse pärija.“

— „Aga ta on ju alles elus!“

— „Surnud. Tahtis praegu teile mõnaks tulla, hobused kallasivad lõhkuma ja ta murdis oma kaelaluu.“

— „Aga tema pärandust pärib minu wanaema!“

— „Wiisteistkümmend minutit tagasi, käis ta mööda alevi uulitsaid ja uppus vori sisse ära.“

— „Aga nende poeg, — minu onu?“

— „Pool tundi tagasi, jäi ta hoburaudtee waguni alla.“

— „Aga neile jäi ju veel poeg järele . . .“

— „Jäi woorimehe alla! Teie olete ainukene pärija.“

— „Wiisugune õnn, et kõik sugulased siin linnas elasivad!“ hüüdis Rõges. Aga asjata oli see rõem.

Sel filmapilgul langes numbre pörand sisse, ja hingetult langes Rõges oma onupoja poja kaela, kes saadud hoobist ta warsti hinge heitis ja kes peale Rõgest ainukene pärija oleks olnud.

Pildimõistatus.

Näitlik tõendus, et pool mõni kord suurem on kui terve.

Elatanud onu räägib oma wennapojale:

— Minu elupäewad on warsti loetud. Sina oled ainumas inimene, kelle tulewiku eest ma mu-
retsen. Peale minu surma oled sa minu suure wa-
randuse ainukene pärija, aga ainult selle tingimisega,
et sa minu poolt ära määratud summa heategewa
otstarbe heaks kingid!

Pisarateni liigutatud wennapoeg hüüab:

— Kallis onu! Sa wõid mind uskuda!... Igat-
susega ootan ma seda silmapilku, mill ma oma pü-
hamat kohust, sinu wiimast tahtmist wõin täita.

Kuulutused.

Köögitüdruk-kokk

soovib mehele minna. Olen endiste teenistusekoh-
tade pealt üle 50 majakstruli omandanud.

Kadri Pudruanf,
juure tamme all kell 8—9.

Taolatusse sõrmus

kadunud. Auusa¹ leidjat palutakse auusa
maewapalga eest sõrmuse pärast olewa naese
järele tulla.

Enthalabida nül., pahemat kätt ümber nurga.

Wähe pruugitud, peaaegu uus

anus ja õiglane meel,

mida noor unistaja omas elus inimesesoo kasuks tarvitada
mõtleb, mis pruukimise juures väga tõrkin ja üleliigne näitas
olema, — antakse omaniku täieks meheks saamise puhul ja ruu-
mipuuduse pärast, — üsna muidu ära.

Küüda : Täiselumees, Tee filmad lahti ja waata ringi
nül. Nõ enamiste kõik.

Otsin

amme kohta lasteta perekonda. Rohapakkujaid palun
kolm korda mõistada.

Otsitakse seltsilisi

mitte midagi tegemiseks ja uulitsa kõnniteede trampimiseks. Soowijad wõiwad endid üles anda „Peenikeste härrade ja preilide seltsi“, Wiru uulitsal (kõige maa peal, hakatusest lõpuni), iga päew kella 12 hommiku kuni kella 12 õösi.

Esimees Lontkõrw.

Üht paigakest siin ilmas,

kus warjul õigus, auusus ja inimlik olek. otsiwad wäga palju waesed kannatajad, kes ülekohtust, walskusest ja metslikust ümberkäimisest rõhutud ja kurwastatud on. Head inimesed! (kui teid ilmas olemas on) — juhatage, kus on niisugune paigake?

Suure kurwastusega ja südame waluga teatan oma joogi sõpradele ja sõprannadele, et minu isa

Tõnu Täiskott

siit ilmast weel mitte ära lahkunud ei ole.

Waranduse järele leinaja poeg.

Isane waenelaps,

kõrget tõugu, 25 aastat wana, tasase iseloomuga ja õrnaste kaswatud, ei joo peale weini, kroonu wiina ja konjaki peaaegu mitte midagi, otsib omale ema asetäitjat naesterahwast, mitte üle 30 aastat wana. Saab täiesti sõnakuulelik ja armastaja laps olema.

Adress: iga keskmine joogikoht.

E. Berggrün'i

raamatukauplusest mõis järgmisi kaustu-
likkusi raamatuid saada:

E. Wilde, Mahtva sõda	1 rbl.	20 kop.
" Terawad nooled	—	60 "
" Paater Benedikt	—	40 "
Oras, Waesuse lapsed ehk wiletsuse wiitsa aal	—	40 "
" Alostri jurnuatal ehk onu Jakob	—	25 "
Mändmets, Pilpad, Agupäralsed jutud	—	20 "
Jänke, Sina ja sinu hing	—	50 "
" Neitsipildid ja todumaa tujud	—	50 "
Dr. Hermann, Gesti-Wene sõnaraamat	1	20 "
Vindekwiist, Üleüldine ajalugu 1—21 a.	5	25 "
Kotalia, Naesterahwas	1	— "
Juhan Liivi kirjatööde kogu	1	20 "
Rannikese tenste kogu	2	— "
Koor, Koka raamat	1	— "
Enguelti saladused, ...	—	50 "
Mihkelson, Hingemaa	—	12 "
Järw, Wallimäe neitsi	1	— "
Kedelin, Konserwite teo. õp.	—	30 "
Smiles, Glutarkus, 4 annet	ä	60 "
Wirgo, Inglismaa	—	30 "
Ramsing, Inglisekeele õpetus	1	50 "
Meldorf, Inglisekeele iseõpetaja	1	— "
Dr. Knüpfer, Ammaemandate õper.	1	— "
Elise Ann, Kuldterad	—	65 "
Loodus ja looduse seadused.	1	— "
Gesti üliõpilaste Seltsi album, II, III, IV ä 50 kop., V, VII ä 30 kop., VI, VIII	ä	60 "
Hurt, J. Dr., Setufeste laulud	6	— "
Jaanus, Wene-Gesti sõnaraamat	—	80 "
Kunzik, Wene-Gesti ja Gesti-Wene sõnaraamat	3	— "

Peale selle on saada veel odawalt: laulusaamatuid, koo-
liraamatuid, muisi ja prugituid, õnnejoowi kaartisi, igaks
juhutamiseks jne.

Adress: **E. Berggrün**i raamatukauplus, Tal-
linnas, Kullassepa uul. nr. 8, pagar Lindebergi kõrwal.

„Säde”

tellimine viimse weerandaasta peale,

1. oktobrist aasta lõpuni on alganud.

„Säde” töö ja siht on ajalehelugeja rahata hulgas laialt tuttav ja on leht enesele juba oma lühitese eluea jooksul suure hulga poolehoidjaid ja sõpru võita võinud.

Praegusest reostetist aegadeist hoolimata püüab „Säde” edumeelse ja ajatohase siisu eest hoolt kanda ja igasuguse nurjatuse ja ülekohtu mõstu julgelt ja mõjuvalt välja astuda, nii palju kui seda praegused olud vähegi lubavad.

Jutujaos leiavad ainult kõige tublimate kirjanilude tööd ruumi, kuna pealehaga, nagu ennegi, iga laupäev piltidega kannistatud jutuliisa taasa antakse.

„Säde” hind on

1. oktobrist kuni 1. jaanuarini 1907:

postiga läte saates . . . . . 1 rbl. 35 kop.
 ise ära viies ja neisse lohtadesse,
 luhu leht postirahata läib . . . . . 1 „ — „

2 korda nädalas ilmunu II väljande hind:

postiga — 65 kop., postita — 65 kop.

„Säde” tellimisi võtavad maal kõik edumeelsed wälkirjutajad, kooliõpetajad, raamatulaupmehed jne. wastu ja toimetavad edasi.

„Säde” on Narwas, Pärnus, Tartus, Walgas ja Rakweres abitalitustel.

S. Järm,

„Säde” toimetaja ja väljaandja.

M. A. Dubas'e

Warsfawi Saapaladu,
Tallinnas, Kuninga uul. nr. 6.

Meeeste- ja naisterahwa ja laste

saapaid ja kingasid,

meesterahwa triikpesu parematest wabrituteest,
slipsusid, wihmawarjusid, wihmauubesid,
reisus- ja kääkormisid, tsumadaniisid, amerika
jahisaapaid, Wene-amerika ja mittelibisewaid

„Kolumbia“

gummigalosšisid jne. soowitab odawalt

M. A. Dubas'e

saapakauplus,

Tallinnas, Kuninga uulitsal nr. 6.

**Tallinna esimene kirjanduse ja
trükitööde laialilautamise artelli kontor,**

Pikal jalal, Liiwi majas nr. 6,

müüb ajalehti ja võtab tellimisi kõigi ajalehtede ja aja-
kirjanduse peale vastu.